

ΖΟΝ
ΤΕΣ

Θα πάρετε ένα κοκτέιλ... πάρτι;

Το θυμάστε το (θρυλικό) πάρτι στη Βουλιαγμένη του Λουκιανού; Τι είπατε; Πέρασαν δεκαεννέα χρόνια; Ε, και; Απλώς τώρα το νέο πάρτι του «φτωχού και μόνου καουμπόη» είναι Cocktail Party και... σκαρφαλώνει στον Λυκαβηττό

Της **Χάρης Ποντίδα**

Είκοσι χρόνια πέρασαν από την πρώτη του συναυλία στον Λυκαβηττό και 19 από εκείνο το μοναδικό πάρτι στη Βουλιαγμένη, που καταγράφηκε στη νεώτερη ιστορία μας σαν μια νέα κάθοδος των... μυρίων – το πιο αυθόρμητο (και μαζικό) ξεφάντωμα Αθήνας, Πειραιά και περικύρων υπό τη σκέπη της έναστρης καλοκαιρινής Βουλιαγμένης.

Αν μη τι άλλο – κι αυτό ουδείς το αμφισβητεί – ο Λουκιανός Κηλαπδόνης ξέρει από πάρτι.

Μάθε τέχνη κι άσπινε, που λένε... Αλλά εκείνος ούτε πείνασε ποτέ του, ούτε ήταν από τους καλλιτέχνες που πίεσε τις καταστάσεις για να κρατήσει πάνω του τα φώτα της δημοσιότητας. Αντίθετα – θα έλεγε κανείς –, αυτή η απόσταση που διατηρούσε πάντα από τον χώρο, ήταν το πιο δυνατό... αφοδισιακό για

το κοινό του, η πιο αποτελεσματική συνταγή για την εξασφάλιση της διάρκειας. «Παρακολουθώ τι γίνεται, είμαι μέσα στα πράγματα αλλά στον βαθμό και με τον τρόπο που θέλω εγώ», λέει σήμερα που είναι και πάλι οικοδεσπότης ενός cocktail (αυτή τη φορά) πάρτι στον Λυκαβηττό, πέντε χρόνια μετά το πρόγραμμα «Νέα Κυψέλη - Νέα Ορλεάνη» που είχαμε δει και πάλι στον Λόφο.

Τι ακριβώς θα δούμε σήμερα; Γιατί απ' ό,τι ξέρουμε οι συναυλίες του σπριζονται, συνήθως, σε έναν κεντρικό άξονα κι έχουν και μια μίνιμουμ σκηνοθεσία... «Κάτι τέτοιο ισχύει και για την αποψινή συναυλία» απαντάει και δίνει το στίγμα και τις συντεταγμένες της ιδέας.

Ένα cocktail party χρειάζεται κατ' αρχήν

ΛΟΥΚΙΑΝΟΣ ΚΗΛΑΠΔΟΝΗΣ

«Η Βουλιαγμένη (και το πάρτι της) γίνεται μόνο μία φορά στη ζωή μας – είναι λάθος να προσπαθούμε να την αναστήσουμε. Εμένα τώρα μου φτάνει και μου περισσεύει ο Λυκαβηττός», λέει ο Λουκιανός Κηλαπδόνης για το αποψινό του cocktail party στον Λόφο, 19 χρόνια ύστερα από εκείνο, το θρυλικό, της Βουλιαγμένης

cocktail. Ο θεατής θα σερβίρεται ένα χρωματιστό λικέρ καθώς θα περνάει στο κοιλόν του θεάτρου, το οποίο όμως δεν θα πατάει γιατί θα είναι καλυμμένο με γκαζόν. Εκεί θα είναι στημένα τα όργανα – γιατί ένα ανοικτό cocktail πάρτι χρειάζεται... κήπο, όργανα, μπαρ. Και μπαρ θα διαθέτει το κατάστημα: Στο βάθος του «κήπου» (εκεί που βρίσκεται συνήθως η σκηνή) θα υπάρχει μπαρ, όπου θα ξαποσταίνουν οι μουσικοί όταν τελειώνουν το σέτ τους. Τους θεατές θα υποδεχτεί ένα κουαρτέτο εγχόρδων που θα παίζει Γκέρσοουν και Ντιουκ Έλινγκτον και αμέσως μετά θα ανα-

λάβει το πιάνο του Λουκιανού που θα ανατρέξει στα «best of» (τα καλύτερα) της καριέρας του.

Δεν μπορεί να μη νοσταλγεί την εποχή της Βουλιαγμένης... «Η νοσταλγία βγαίνει στα τραγούδια μου. Άλλωστε, είναι ανώφελο να επιστρέψεις και να κάνεις τις συγκρίσεις. Άλλες εποχές τότε, άλλες σήμερα, αλλιώς είμαι εγώ, αλλιώς είναι ο κόσμος. Η Βουλιαγμένη γίνεται μόνο μία φορά στη ζωή μας – είναι λάθος να προσπαθούμε να την αναστήσουμε. Εμένα τώρα μου φτάνει και μου περισσεύει ο Λυκαβηττός».

«Θερινά σινεμά» και κορίτσια

Επί σκηνής θα παρελάσουν ακόμη η Αγνή, οι Take The Money and Run (που κατ' αρχήν θα συνοδεύσουν τον Λουκιανό αλλά μετά θα παίξουν μπλουζ και τζαζ) και η Αγγελική Μπαζίγου μαζί με τους Black Jack (μπάντα πνευστών με αμερικανικό ήχο). Το φινάλε θα συγκεντρώσει όλες τις μπάντες επί... γκαζόν, σε έναν αποχαιρετισμό απ' όπου δεν θα λείψει η νοσταλγία των «Θερινών σινεμά» και «Στα κορίτσια λέμε ναι».

Και μια που αναφέραμε τη λέξη (κορίτσια) τι πιστεύει ο οικοδεσπότης όσον αφορά τις ηλικίες των θεατών του; «Αυτό είναι κάτι που δεν με απασχόλησε ποτέ», λέει. «Δεν γράφω για να προσελκύσω τους νέους. Δεν ξέρω τη γλώσσα τους, δεν έχω κινητό, δεν φορώ σκουλαρίκι. Τα τραγούδια μου έχουν πολλά κρυμμένα στοιχεία από την εποχή του '40 και του '50 και αμφισβάλω αν μπορούν να τα καταλάβουν τα νεώτερα παιδιά. Μακάρι, αλλά... ξέρω ότι ο βασικός πυρήνας του κοινού που με παρακολουθεί είναι άνθρωποι της γενιάς μου».